

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 7384/2022
28.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Стаменковић, председника већа, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ког заступа пуномоћник Александра Калић, адвокат из ..., против тужене Република Србија – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, вредност предмета спора 579.618,83 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 645/22 од 09.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 645/22 од 09.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 13718/19 од 10.11.2021. године одбијен је предлог тужене за прекид и застој поступка (став 1 и 2). У ставу трећем дозвољено је објективно преиначење тужбе повећањем тужбеног захтева. У ставу четвртм усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћених износа личне инвалиднине за период од 01.02.2018. године до 31.12.2020. године исплати појединачно одређене износе у овом ставу изреке, по годинама, са законском затезном каматом. У ставу петом обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. У ставу шестом тужилац је ослобођен плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 645/22 од 09.03.2022. године одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда Првог основног суда у Београду у ставовима првом, другом, трећем, четвртм и петом изреке. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, из свих разлога предвиђених наведеном законском одредбом.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене.

Према разлозима другостепене пресуде, право тужиоца на личну инвалиднину, утврђено решењем тужене од 29.05.1989. године, као стечено право, представља његову имовину, чије је мирно уживање гарантовано чланом 58. Устава РС и чланом 1. Протокола 1 уз Европску Конвенцију за заштиту људских права и основних слобода. Како тужена у току поступка није доказала да је код тужиоца наступила нека промена која утиче на коришћење и престанак права, то је неоснованом обуставом исплате инвалиднине тужиоцу проузрокована материјална штета, коју је тужена дужна да му накнади. Тужиоцу је на досуђено потраживање призната законска затезна камата почев од последњег дана наредног месеца за претходни месец, у складу са одредбом члана 277. ЗОО. Нижестепени судови су становишта да нема места примени одредбе члана 279. став 3. ЗОО која се односи на повремена потраживања јер инвалиднина не представља повремено потраживање, будући да се одређује у месечним износима, који се исплаћују по истеку месеца за који се врши исплата.

Побијана другостепена пресуда у складу је са правним ставом Врховног касационог суда о наведеном правном питању, о ком се Врховни касациони суд изјаснио у одлукама донетим у истој чињенично-правној ситуацији. Стога не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе о наведеном правном питању. Не постоји ни потреба да се размотре питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, будући да је наведено правно питање већ расправљено у ревизијским одлукама, у којима је размотрено право мирнодопских војних инвалида на личну инвалиднину, у складу са Законом о основним правима војних инвалида и породица палих бораца.

У складу са изнетим разлозима, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужене, у смислу одредбе члана 410. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужене недозвољена.

Сходно одредби члана 403. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побијеног дела пресуде износи 579.618,83 динара, из чега следи да не постоји ревизијски цензус за одлучивање о ревизији тужене. Следом изложеног ревизија тужене је недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасмина Стаменковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић